

Θα αγαπούσα το σώμα μου όπως ήταν (εμπνευσμένο από πραγματικές ιστορίες)

Οι γονείς μου δέχθηκαν να εγχειριστώ όταν ήμουν βρέφος. «Πώς μπορείς να μεγαλώσεις ένα παιδί ως αγόρι ή κορίτσι αν δεν έχει τα σωστά αναπαραγωγικά όργανα; » είχε πει τότε ο γιατρός στη μάνα μου. Λες και ζητάμε από τα αγόρια ή τα κορίτσια να κατεβάσουν τα βρακιά τους και να μας αποδείξουν με ένα αιδοίο ή ένα πέος το φύλο τους. Και γιατί πρέπει ένα άτομο να προσδιορίζει την ταυτότητα του στη βάση της ανατομίας του;

Οι γονείς μου ένιωσαν μεγάλη πίεση να «διορθώσουν» αυτή τη «δυσμορφία», όπως τους είχαν πει τότε. «Ερμαφρόδιτη». Σαν να ήμουν ένα παραμορφωμένο πλάσμα της φύσης και αυτή η διαφορετικότητα μου, αυτή η «δυσμορφία» μου, προκαλούσε μια αβάστακτη δυσφορία στους γύρω μου. Έπρεπε και γω να γίνω σαν κι αυτούς. Να «διορθωθώ». Οι γονείς μου νόμιζαν ότι με την εγχείρηση θα τέλειωναν όλα και θα το ξεχνούσαν όλο αυτό. Αλλά κουβαλούν μεγάλη ενοχή, σύγχυση και ντροπή όλα αυτά τα χρόνια. Ειδικά επειδή κατάλαβαν ότι η διαφορετικότητα μου δεν εξαφανίστηκε δια μαγείας.

Τώρα νιώθω ότι με έχουν κλειδώσει σε ένα σώμα που δεν ξέρω αν πραγματικά μου ανήκει. Η πλαστική εγχείρηση δεν με ομόρφυνε. Με σακάτεψε. Μου έκλεψε την ταυτότητα μου. Μακάρι να με άφηναν εμένα να αποφασίσω. Γιατί νόμιζαν ότι εγώ δε θα μπορούσα να αγαπήσω το σώμα μου όπως ήταν;

Συζητήστε στην ομάδα σας τις ακόλουθες ερωτήσεις

- Τι σας έκανε εντύπωση στην ιστορία που διαβάσατε;
- Σύμφωνα με την ιστορία ποιοι μύθοι/ανακρίβειες υπάρχουν για τα Intersex άτομα ;
- Γιατί νομίζετε οι γονείς του κοριτσιού της ιστορίας δέχθηκαν να εγχειριστεί;
- Τι συναισθήματα βίωσε το συγκεκριμένο κορίτσι της ιστορίας;
- Είναι σημαντικό ένα άτομο να προσδιορίζει την ταυτότητα του στη βάση της ανατομίας του;

Η εμπειρία μου ως asexual – της Amy Maria Flannigan (απόσπασμα)

Ασεξουαλικότητα είναι όταν κάποιο άτομο δεν αισθάνεται σεξουαλική έλξη. Και δεν υπάρχει τίποτα κακό σ' αυτό, τίποτα που πρέπει να «διορθωθεί». Δεν είναι διαταραχή όπως πιστεύουν κάποια άτομα, ακόμα και μερικοί γιατροί που αναφέρονται σε όρους όπως π.χ. διαταραχή της σεξουαλικής επιθυμίας. Είναι προσανατολισμός, όπως η ετεροφυλοφιλία, η ομοφυλοφιλία, η αμφιφυλοφιλία, η πανσεξουαλικότητα, η πολυσεξουαλικότητα κλπ. Δεν χρειαζόμαστε θεραπεία, μπορούμε να είμαστε απόλυτα ευτυχισμένα άτομα όπως είμαστε! Το μόνο πράγμα που μας κάνει δυστυχισμένους είναι να αισθανόμαστε την πίεση της κοινωνίας να γίνουμε «φυσιολογικά» άτομα. Λοιπόν, έχω νέα για εσάς! Δεν είμαστε σε καμία περίπτωση ασυνήθιστα, ανώμαλα ή περίεργα άτομα. Είμαστε άνθρωποι!

Σίγουρα καταλαβαίνω ότι το σεξ μπορεί να είναι ένα πολύ σημαντικό μέρος της ζωής ενός ατόμου, *αν το θέλει*. Υπάρχουν άνθρωποι όμως που δεν κάνουν σεξ, που δεν το θέλουν ή που δεν τους νοιάζει. Όπως υπάρχει σεξ χωρίς αγάπη, έτσι υπάρχει και αγάπη χωρίς σεξ!

«Χμμ! Λένε κάποιοι...αν κάνεις σεξ δεν μπορείς να είσαι ασέξουαλ...! "Οι ασέξουαλ μπορούν να κάνουν σεξ. Δεν είναι προϋπόθεση η έλξη για να κάνει κάποιο άτομο σεξ, όπως δεν είναι προϋπόθεση ούτε η αγάπη. Μερικοί ασέξουαλ κάνουν σεξ για να ευχαριστήσουν τον/τη σύντροφό τους. Σε μερικά ασέξουαλ άτομα μπορεί ακόμα και να αρέσει η αίσθηση που δίνει το σεξ. Άλλα ασέξουαλ άτομα δεν κάνουν σεξ, είτε επειδή απλώς αποφάσισαν ότι δεν θέλουν, είτε επειδή νιώθουν μια αρνητικότητα για το σεξ. Και για εκείνα τα άτομα που δεν κάνουν σεξ, δεν τους αρέσει το σεξ, ή δεν το θέλουν, αυτό δεν τους καθιστά λιγότερο ανθρώπους.

Συζητήστε στην ομάδα σας τις ακόλουθες ερωτήσεις

- Τι σας έκανε εντύπωση στην ιστορία που διαβάσατε;
- Σύμφωνα με την ιστορία ποιοι μύθοι/ανακρίβειες υπάρχουν για τα ασέξουαλ άτομα ;
- Τι συναισθήματα βιώνουν τα ασέξουαλ άτομα λόγω των λανθασμένων αντιλήψεων/προκαταλήψεων εναντίον τους;
- Τι νομίζετε; Είναι σημαντικό να υπάρχει έλξη για να κάνει κάποιο άτομο σεξ;

Σκέψεις και εμπειρίες ενός γονιού trans* παιδιού (Απόσπασμα <https://growinguptransgender.com/author/growinguptransgender/>)

Ακούω κάποια κορίτσια να λένε «Ήμουν αγοροκόριτσο όταν ήμουν παιδί». Ή «ο αδελφός φορούσε τα φορέματά μου όταν ήταν μικρός». Αυτό δεν έχει καμία σχέση με τα trans* παιδιά. Αυτά τα παιδιά δεν είναι trans*, και κανείς δεν ισχυρίζεται ότι είναι. Το να είσαι trans* δεν έχει σχέση με τα παιχνίδια με τα οποία παίζεις ή ποιες δραστηριότητες προτιμάς ή πώς συμπεριφέρεσαι ή πώς ντύνεσαι ή ποιοι είναι οι φίλοι σου. Πρόκειται για την ταυτότητα που τα παιδιά αυτά αισθάνονται βαθιά μέσα τους. Ξέρουν ότι είναι κορίτσι ή αγόρι πριν ακόμα μάθουν άλλα πράγματα για τον κόσμο γύρω τους. Το γνωρίζουν ενστικτωδώς. Το γνωρίζουν, παρά το γεγονός ότι οι γονείς τους και όλα τα άτομα γύρω τους, τους λένε ότι είναι άλλο φύλο. Πώς το παιδί μας έχει αναπτύξει μια τόσο ισχυρή ταυτότητα φύλου ως κορίτσι, δεν ξέρω πραγματικά. Εκατοντάδες παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο είχαν την ίδια εμπειρία. Έχουν υπάρξει trans* άτομα σε ολόκληρο τον κόσμο, καθόλη τη διάρκεια των αιώνων.

Καταλαβαίνω ότι η ταυτότητα φύλου είναι μια πολύ δύσκολη έννοια για να την κατανοήσουμε και μπορεί να μην κάνει νόημα σε άτομα που δε νιώθουν κάποια ιδιαίτερα ισχυρή ταυτότητα φύλου. Σε αυτά τα παιδιά, όμως, αυτή η ταυτότητα είναι ό,τι πιο σημαντικό. Μπορεί να γίνει το επίκεντρο της ζωής τους (μέχρι να γίνουν αποδεκτά, όπως οποιοδήποτε άλλο παιδί). Έχει απόλυτη σημασία γι'αυτά να αναγνωριστεί και να γίνει αποδεκτό το φύλο με το οποίο προσδιορίζουν τους εαυτούς τους.

Ακούω γονείς να μας κρίνουν λέγοντάς μας ότι δεν προσπαθήσαμε να «ενσταλάξουμε» στα παιδιά μας τη «σωστή ταυτότητα φύλου τους». Πολλοί γονείς trans* παιδιών περνούν μήνες και χρόνια λέγοντας στο παιδί τους, «δεν είσαι αγόρι, είσαι κορίτσι», συχνά μέχρι το παιδί να σταματήσει να θέτει το ζήτημα (παρότι εξακολουθεί να αισθάνεται χάλια μέσα του). Στο σπίτι μας αυτή ήταν η καθημερινή μας συζήτηση για πάνω από 6 μήνες. Το παιδί μου ήταν τόσο έντονα προσηλωμένο στην επιβεβαίωση της ταυτότητας φύλου του, που αυτή η έντονη ανάγκη του κυριάρχησε στα πάντα στη ζωή του, μέχρι και που έβλαψε τη ζωή του εκείνη την εποχή. Έχω τεράστιες ενοχές που δε στήριξα την κόρη μου τότε. Τα παιδιά που συνεχίζουν να επιμένουν να διεκδικούν έντονα την έμφυλη ταυτότητα τους, το κάνουν ενάντια σε τεράστια κοινωνική και οικογενειακή πίεση που συχνά τους λέει ότι κάνουν λάθος.

Άλλοι το βρίσκουν φρικτό ότι πολλά άτομα εγχειρίζονται. Το χαρακτηρίζουν ως «ακρωτηριασμό του σώματος». Αυτές δεν είναι παρά προκλητικές δηλώσεις εντυπωσιασμού. Γιατί δεν μπορούν οι άνθρωποι να επιλέξουν να κάνουν αυτό που θέλουν με τα δικά τους σώματα, χωρίς να εξοργίζονται οι άλλοι γύρω τους; Πολλά τρανς* άτομα δεν επιλέγουν τη χειρουργική επέμβαση. Άλλα τρανς* άτομα αλλάζουν το σώμα τους (π.χ. με τατουάζ, πλαστική χειρουργική, αύξηση στήθους / μείωση στήθους κτλ.) ορισμένες φορές με αισθητικές ή ιατρικές παρεμβάσεις. Σίγουρα με φοβίζει το ότι η κόρη μου μπορεί να χειρουργηθεί μια μέρα, αλλά η αλήθεια είναι ότι θα ανησυχούσα για οποιαδήποτε χειρουργική επέμβαση. Θέλω να κάνω το καλύτερο δυνατό για να προσπαθήσω να υποστηρίξω την άνεσή της στο σώμα της χωρίς την ανάγκη για χειρουργική επέμβαση, αλλά δεν είμαι αφελής. Γνωρίζω ότι για πολλούς ανθρώπους, η χειρουργική επέμβαση είναι ζωτικής σημασίας για να επαναπροσδιορίσουν το φύλο τους. Θα την υποστηρίξω σε ό,τι επιλέξει να κάνει.

Για μένα δεν είναι η κόρη μου που έχει αλλάξει. Εμείς ως γονείς αλλάξαμε και επαναφέραμε την κατανόησή μας και την αποδοχή μας για το παιδί μας.

Συζητήστε στην ομάδα σας τις ακόλουθες ερωτήσεις

- Τι σας έκανε εντύπωση στην ιστορία που διαβάσατε;
- Σύμφωνα με την ιστορία ποιοι μύθοι/ανακρίβειες υπάρχουν για τα τρανς* άτομα ;
- Πως διαφέρουν τα τρανς άτομα από τα gender non-conforming?
- Τι συναισθήματα βιώνουν τα τρανς* άτομα λόγω των λανθασμένων αντιλήψεων/προκαταλήψεων εναντίον τους;
- Πως θα χαρακτηρίζατε τη στάση του πατέρα του κοριτσιού στην ιστορία; Πως κατάφερε να στηρίξει τελικά την κόρη του;